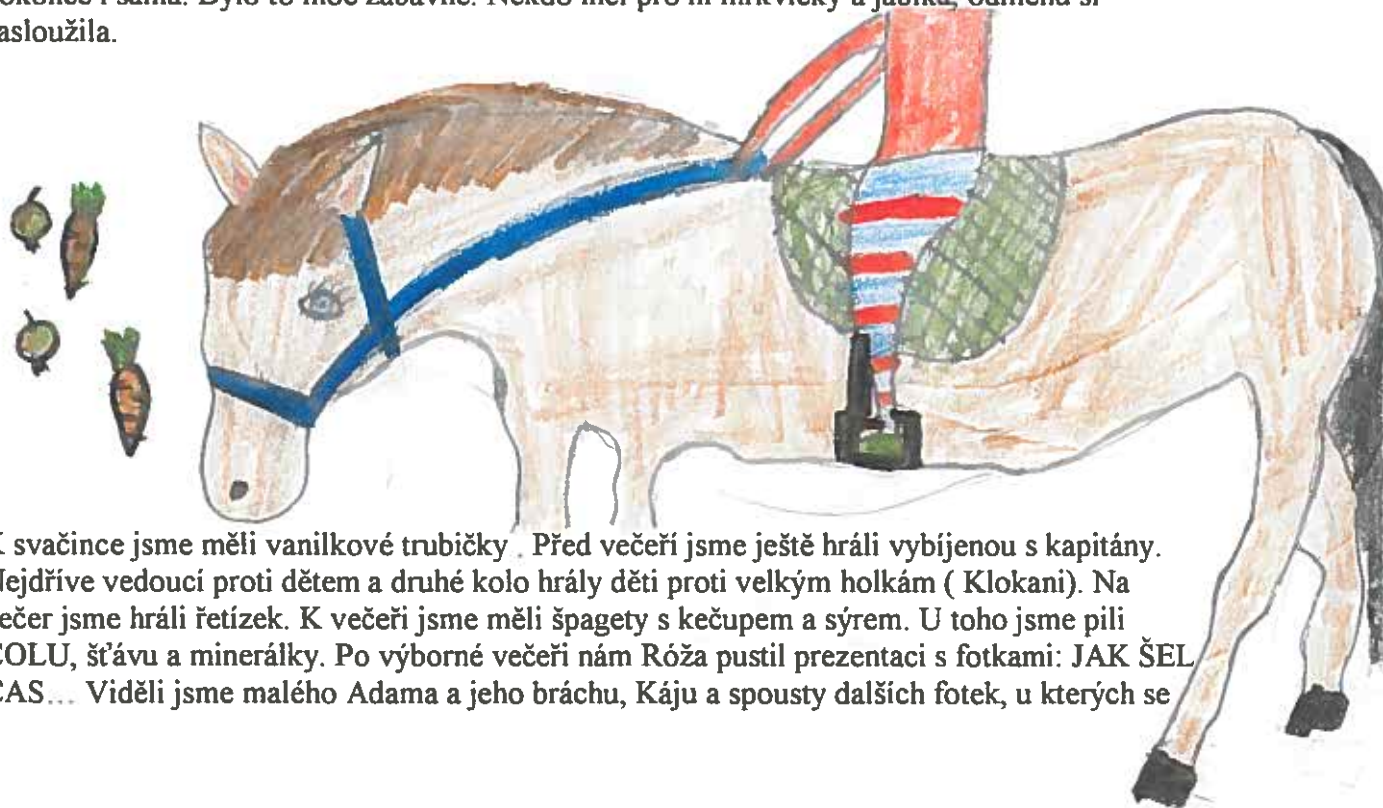

VÍKEND SE ZVÍŘÁTKY

Tentokrát jsme se vydali do Chrustenic k Aničce. Sraz na vlakovém nádraží jsme měli v 10:10 a přišli: Zuzka, Róža, Jíťa, Kája, PSP, Kuba, Vaneska, Hejkal, Jindra, Adam, Zdeněk a jeho sestra Miša, Eliška, Lucka, Adélka, Kiki, Srnka, Verča s Kačkou, Radek. V Chrustenicích na nás samozřejmě čekala i Anička.

Bohužel byla výluka, takže jsme museli jet autobusem do Loděnic. Po cestě autobusem jsme šli asi 30-45 minut do Chrustenic k naší vedoucí Aničce. Róža si cestou koupil klobásu a Kačka a Verča si koupily syrové nitě. Sotva jsme přišli, hned se všichni vrhli na malá štěňátka. Anička nás zavedla do místnosti, kde jsme v noci spali, a po odložení zavazadel jsme všichni vyběhli ven. Protože byl zrovna čas oběda, tak jsme vyrazili do lesa na buřty. Všem moc chutnalo, ale oheň potřeboval po obědě uhasit. Proto Zuzka, Jitka, Kája a Eliška vyrazily pro vodu. Nejdříve prošly lesem a vyšly u cesty, kde byly postavené nějaké chaty a domy. Poté zazvonily na jednu z chat. Poprosily o vodu, ale zdejší lidé neměli petlahve a proto šly holky dál. Najednou Kája uviděla pumpu, ale byla zamčená. Chtěly zazvonit na další domy, ale už se docela styděly. Rozhlížely se. Najednou opět Kája uviděla pumpu, která byla na louce zarostlá kopřivami. Tráva byla mokrá a vysoká, chodilo se v ní blbě. Po studeném prolézání trávou a požaháním od kopřiv se dostaly až k pumpě. Byla zrezivělá a velice stará, určitě se už dávno nepoužívá. Zuzka našla igelitový pytlík, proto už nepotřebovaly flašku. Nejdříve tekla žlutá voda, poté oranžová a nakonec černá. Ale oheň se krásně uhasil a my mohli jít. Čekala nás ještě péče o koně, jezdění na koni, atd. Prostě hodně zábavy!

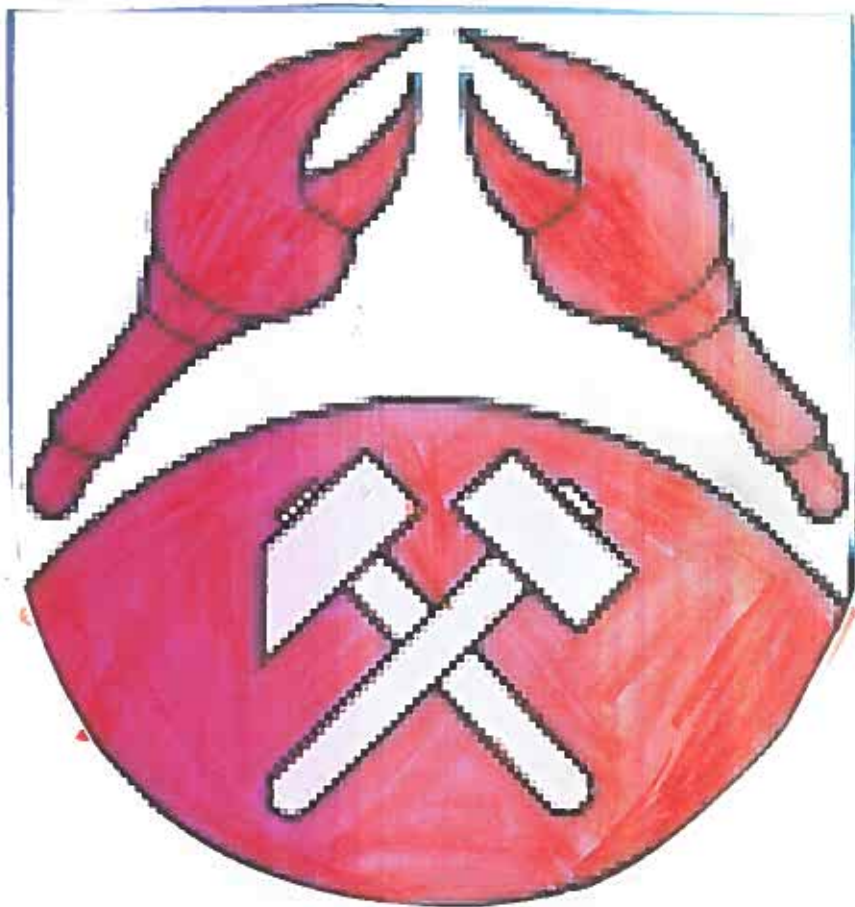
Když jsme přišli, tak jsme pečovali o Suny (klisna). Na jejím hřiběti (Harry) jsme nemohli jezdit, protože ještě není moc vycvičený. Půjčili jsme si kartáče a další pomůcky pro koně a hezky jsme se o ni starali. Hodně dětí skákalo na trampolíně, jiní si zase hráli se štěňátky. Také jsme objevili koťátka. Začali jsme jezdit. Aničky mamka pomohla každému vylézt nahoru na koně a lanem nás vodila po veliké zahradě. Jel i Adam, Róža, Jindra a Zuzka jela dokonce i sama. Bylo to moc zábavné. Někdo měl pro ní mrkvičky a jablka, odměnu si zasloužila.

K svačince jsme měli vanilkové trubičky. Před večerí jsme ještě hráli vybíjenou s kapitány. Nejdříve vedoucí proti dětem a druhé kolo hrály děti proti velkým holkám (Klokani). Na večer jsme hráli řetězky. K večerí jsme měli špagety s kečupem a sýrem. U toho jsme pili COLU, šťávu a minerálky. Po výborné večerí nám Róža pustil prezentaci s fotkami: JAK ŠEL ČAS... Viděli jsme malého Adama a jeho bráchu, Káju a spousty dalších fotek, u kterých se

všichni moc a moc zasmáli. Róža řekl Káje, Zuzce, Jitce, Lucce a Elišce, aby šly do Nenačovic ve 22:00 hodin a přinesly syrové vajíčko. Jako doprovod jim šel Adam s Jindrou. Cesta do Nenačovic byla asi 2 kilometry. Zaklepalí na okno nějakého domu a čekali. Vykoukla starší paní. Vysvětlili jí, že jsou skauti ... a ona jim ochotně věnovala vejce od svých slepic. Moc je to bavilo, ale měli bojovku splněnou během půl hodiny. Proto Jindra zavolal Róžovi, jestli nemá pro ně ještě nějaký zajímavý úkol. Po telefonátu se dozvěděli, co je ještě čeká: poprosit o vajíčko a vyměnit ho za nějakou věc. Zuzka vyměnila vejce ve sklárně za skleněný bonbon, Jitka dostala čokoládu, Kája si přinesla 2 sušenky, které nakonec dala Jindrovi a Adamovi, Lucka toaletní papír a Eliška 2 lízátko. Vrátili se asi ve 24:00. Ještě si všichni povídali o úžasném dnu, který prožili právě zde u Aničky. Ráno jsme měli budíček asi v 08:30. Rychle jsme si sbalili spacáky, batohy a uklidili matrace. Nikomu se ještě nechtělo odjíždět. Dali jsme si snídani- čaj s chlebem namazaný marmeládou. Naposledy se všichni rozloučili a pomazlili s mazlíčky (koťata a štěňata). Anička zametla místnost, kde jsme spali a Zuzka ji vyřela. Naposledy si Jindra a ostatní děti zahráli vybíjenou, vzali jsme zavazadla a trmáceli jsme se zpět do Loděnic k náhradnímu vlaku (autobusu). Před jízdou si skoro všichni koupili nanuky a s unaveným obličejem jsme jeli domů.

Na vlakovém nádraží si nás rodiče vyzvedli. Víkend se zvířátky sice skončil, ale nemusíme být smutní, protože Róža a ostatní vedoucí příště určitě vymyslí výpravu, která bude stejně výborná jako tahle! Mockrát děkujeme Aničce a jejím rodičům, Róžovi, Jindrovi a Adamovi za skvělý doprovod. PS: Brzy budou rafty- další zážitky do kroniky! :)

**Obec
Chrustenice**